

МОЛОДІ, ПРАВНИКАМ, ПРАКТИКАМ

ЮРФАКТИ ПЛЮС

СІЧЕНЬ-ЛЮТИЙ 2017

51 (65)

Свідоцтво про державну реєстрацію
друкованого засобу масової інформації
ІФ № 580 – 148Р від 24. 11. 2011 р.

У НАСТУПНОМУ НОМЕРІ:
Петечел О. Ю.
Витребування
документів
правоохоронними
органами:
теорія та практика

Мироненко І. В.
Порядок
укладення
попереднього
договору

Підписання Угоди про співпрацю
між Прикарпатським національним
університетом та
Головним територіальним управлінням
юстиції в Івано-Франківській області

стор. 4

ЕНЕРГОСЕРВІСНИЙ ДОГОВІР В УКРАЇНІ: НОВЕ У ЗАКОНОДАВЧІЙ РЕГЛАМЕНТАЦІЇ

Відповідно до Указу Президента України «Про членство України в Європейському банку реконструкції та розвитку» № 379/92 від 14.07.1992 року, Україна приєдналася до Угоди про створення Європейського банку реконструкції та розвитку, підписаної 29 травня 1990 року у м. Париж та стала його постійним учасником.

стор. 8

Актуальні питання
судової практики в контексті
застосування норм Закону України
«Про мораторій на стягнення
майна громадян України,
наданого як забезпечення кредитів
в іноземній валюті»

стор. 7

Особливості державної
реєстрації права власності на
нерухоме майно за спадкодавцем

стор. 5

• Офіційний сайт – www.law.pu.if.ua

- «Феміда клуб» - соціальна мережа «Вконтакті» - <http://vk.com/clubfemida>
- «ЮРФАКТИПЛЮС» - соціальна мережа «Вконтакті» - http://vk.com/urfactu_plus
- Прикарпатський правничий клуб у Facebook - <http://www.facebook.com/pr.law.club>
- Юр ТВ на Youtube <http://www.youtube.com/user/TvFemida>

Наші координатори

ЛОГВІНОВА Марія Володимирівна, СІЩУК Ліліана Василівна,
МИКИТИН Юрій Іванович, ЗОЗУЛЯК Ольга Ігорівна, ТОНІЄВИЧ
Євгенія Дмитрівна, ГАНКЕВИЧ Ольга Михайлівна,
ШПІЛЯРЕВИЧ Вікторія Вікторівна, СХАБ-БУЧИНСЬКА
Тетяна Ярославівна, АЛБУ Андрій Аркадійович,
КОЗИЧ Ігор Васильович, КВАСНИЦЯ Степан Мирославович

Хто ми? Редколегія

Затолук Мар'яна – 5 курс, Мердх Вікторія – 5 курс, Харченко Аліна – 5 курс, Барабаш
Христина – 4 курс, Жукевич Марія – 4 курс, Монанич Вікторія – 3 курс, Нічиник Оксана
– 3 курс, Лазорко Ірина – 3 курс, Сікора Вікторія – 3 курс.

**Вітаємо
директора
навчально-наукового
юридичного інституту
проф. Васильєву В. А. з
грамотою голови
Конституційного Суду
України**

Магістратура -2017

На підставі протоколу засідання Ліцензійної комісії Міністерства освіти і науки України від 07 грудня 2016 р. №29/1 навчально-науковому юридичному інституту ДВНЗ «Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника» було видано ліцензію на розширення провадження освітньої діяльності спеціальності 081 Право другий (магістерський) рівень в межах 200 осіб ліцензійного обсягу.

Навчальний процес за магістерським рівнем здійснюється на основі освітньо-професійної програми з правом вибору студентом навчання за однією з наступних спеціалізацій: «Публічна

служба»; «Корпоративне право»; «Приватне право»; «Екологічне та природоресурсне право»; «Кримінально-правове забезпечення охорони суспільних відносин».

Окрім академічного навчального процесу, для студентів магістратури ННЮІ пропонуються додаткові сертифікатні програми в межах визначених навчальним планом спеціалізацій. Крім того, планується навчання за такими сертифікатними програмами як «Європейське та міжнародне право» та «Школа медіації». Студент, який успішно прослухав сертифікатну програму, отримує відповідний сертифікат разом із дипломом. Для студентів сертифікатні програми є безкоштовними.

Термін навчання на магістратурі становить 1 рік 6 місяців на базі освітнього рівня бакалавр і/або освітнього рівня спеціаліст.

УВАГА!!! Вступні випробування для здобуття ступеня магістра за спеціальністю «Право» відбуватимуться за результатами ЗНО.

Moris Group – це юридична компанія, що надає комплексні кваліфіковані послуги в галузі українського та міжнародного права.

Представництво в Івано-Франківську
Україна, 76000, м. Івано-Франківськ
вул. Чорновола, 23
тел.: (0342) 77-73-78

Головний офіс у м. Києві
Україна, 01010, м. Київ
вул. Московська, 8-6
тел.: (044) 359-03-05; (044) 359-03-6
факс: (044) 359-03-05

**ІВАНО-ФРАНКІВСЬК
ПРАВНИЧ АГЕНЦІЯ**

**Приватне підприємство
«Івано-Франківська Правнича Агенція».**
Основним напрямом роботи є обслуговування компаній малого та середнього бізнесу, що працюють в сфері електроенергетики та дотичних сферах.
Місцезнаходження:
76018, місто Івано-Франківськ,
вул. М.Грушевського, буд. 35
Тел /0342/ 72-47-97,
E-mail: ifagency@gmail.com

ЮРФАКТИ+
№ 51(65) **3**

Національні судові змагання з міжнародного кримінального права (National Moot Court Competition on International Criminal Law)

ження. Зокрема, команди виступали в ролі сторони обвинувачення і захисту відповідно.

Оцінювали виступи учасників компетентні суддівські колегії кращих правових шкіл України, а саме: Оксана Сенаторова, Микола Пашковський, Тетяна Комарова, Антон Кориневич, Володимир Лисик, Вікторія Письменна, Володимир Гринчак, Дмитро Коваль. Крім цього, до складу суддівської колегії входив Дмитро Супрун, який є юридичним радником в Офісі зі захисту прав потерпілих Міжнародного кримінального суду, що розташований у Гаазі.

У результаті активних дискусій та гарячих суперечок у відбірковому раунді та півфіналі до фінального раунду змагань пройшли дві команди – «Юридична громада» (Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого) та «Пташка» (Прикарпатського національного університету ім. Василя Стефаника).

Варто зазначити, що під час перевірки меморандумів та проведення усного раунду було забезпечено анонімність команд-учасників. Задля неупередженого та об'єктивного рішення суддівської колегії у фінальному раунді було вирішено утриматись від голосування тим суддям, ВНЗ яких представляють команди.

Важливим є те, що офіційну підтримку цих судових змагань надано від Міжнародного кримінального суду, котрий не лише надав корисні роздаткові матеріали учасникам, а й забезпечив участь у складі суддівської колегії судових змагань представника цього Суду.

Висловлюємо подяку спонсорам та партнерам Національних судових змагань з міжнародного кримінального права: Польсько-українській фундації співпраці «PAUCI», консалтинговій компанії «Advice Group», Українському католицькому університету, Львівському центру міжнародного права та прав людини, Центру верховенства права УКУ та приватному підприємству «Степанків».

к.ю.н. І. Р. Пташник

11-12 лютого 2017 року на юридичному факультеті Львівського національного університету імені Івана Франка відбулися перші Національні судові змагання з міжнародного кримінального права (National Moot Court Competition on International Criminal Law).

В змаганнях взяла участь і команда Юридичного інституту Прикарпатського національного університету ім. В. Стефаника «Пташка» в складі Ірини Федорович (4 курс), Наталії Адамович (4 курс), Костянтина Яша (3 курс), Михайла Пелеша (5 курс). Тренер команди – Пташник Ірина Романівна, викладач кафедри конституційного, міжнародного та адміністративного права, кандидат юридичних наук. За результатами змагань наша команда виборола друге місце. Крім цього, кращим оратором змагань визнано представницю команди «Пташка» - Наталю Адамович.

Судові змагання склалися з двох етапів: письмового та усного раундів. Під час першого команди-учасники повинні надіслати свої письмові меморандуми як від сторони обвинувачення, так і сторони захисту. Після цього кваліфікована суддівська колегія оцінювала кожного з них. За результатами цього етапу були відібрані кращі 8 команд, які і взяли участь в усному раунді, що відбувся у форматі моделювання процесу в Міжнародному кримінальному суді у Палаті попереднього провад-

**Адвокатське об'єднання
«Західно-українська правнича компанія»
є однією із провідних юридичних організацій на
Прикарпатті, яке надає своїм клієнтам повний
спектр юридичних послуг і не раз підтверджувало
перед клієнтами та партнерами репутацію надійної і
високопрофесійної компанії в сфері надання
юридичних послуг.**

Контакти: Україна, 76018, м. Івано-Франківськ, вул.
Галицька, 41а (3-й поверх)
Тел.: (0342) 71-32-54
E-mail: office@zupk.com.ua
Web-сайт: <http://zupk.com.ua/>

Підписання Угоди про співпрацю між Прикарпатським національним університетом та Головним територіальним управлінням юстиції в Івано-Франківській області

22 лютого 2017 року в навчально-науковому юридичному інституті відбулося підписання Угоди про співпрацю між Прикарпатським національним університетом імені Василя Стефаника та Головним територіальним управлінням юстиції в Івано-Франківській області.

В урочистих заходах взяли участь ректор університету Ігор Цепенда, директор навчально-наукового юридичного інституту Валентина Васильєва, в.о. начальника Головного територіального управління юстиції в Івано-Франківській області Андрій Гайда, завідувач відділу виробничої (навчальної) практики університету Ярослава Василишин, викладачі та студенти навчально-наукового юридичного інституту, працівники Головного територіального управління юстиції в області. Угода передбачає налагодження конструктивного діалогу, мобілізацію ресурсів, об'єднання зусиль, заохочення кращої практики та координацію діяльності для підвищення рівня правової освіти населення, реалізації права на безоплатну правову допомогу в межах Івано-Франківської області, реалізації державної та

регіональної програм розвитку освіти, зокрема й правової, в Україні, законів України «Про освіту», «Про вищу освіту», «Про загальну середню освіту», «Про безоплатну правову допомогу» та ін.

З вітальним словом до присутніх звернувся ректор університету проф. Ігор Цепенда, який відзначив важливість підписання даної Угоди про співпрацю, оскільки її основною метою є створення умов для здобуття широких правових знань студентами та закріплення цих знань на практиці в Головному територіальному управлінні юстиції. Він також зазначив, що для студентів-практикантів є дуже важливою база виробничої практики, коли вона, за результатами практики, стає їх першим робочим місцем за фахом.

У свою чергу в.о. начальника Головного територіального управління юстиції в Івано-Франківській області Андрій Гайда ознайомив студентів з реформами та сервісами Міністерства юстиції України, які впроваджуються з метою спрощення механізму реалізації прав людини. Крім того, він зауважив, що Головне територіальне управління юстиції в області запрошує студентів-юристів для проходження практики з перспективою майбутнього працевлаштування в органах та установах юстиції.

Також, у рамках зустрічі, директор навчально-наукового юридичного інституту Валентина Васильєва наголосила присутнім про широке коло повноважень, якими наділене Міністерство юстиції України, а отже і можливість отримання різнобічних правових знань майбутніми юристами під час проходження ними виробничої практики в Головному територіальному управлінні юстиції в Івано-Франківській області.

юридична фірма «Процик та Партнери» здійснює господарську діяльність у сфері надання юридичних послуг з 1994 року та спеціалізується на юридичному супроводженні бізнесу в Україні.

В складі компанії працюють кваліфіковані спеціалісти, які мають ґрунтовну підготовку в різних галузях права та значний досвід практичної юридичної діяльності, завдяки чому сприяють процвітанню бізнесу наших клієнтів.

Контакти: Україна, 01034,
м. Київ вул. Грининська, 5/24, оф. 94
Тел: (044) 235 66 55
E-mail: spartners@spartners.com.ua

**Protsyk
&
Partners**

**Особливості державної реєстрації
права власності на нерухоме майно за спадкодавцем**

Одним із обов'язків нотаріуса є сприяння суб'єктам цивільних правовідносин у здійсненні їх прав та захисті їх законних інтересів. Законодавством України поряд з вчиненням нотаріальних дій нотаріусам надано повноваження з державної реєстрації речових прав на нерухоме майно згідно із Законом України «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень» від 01.07.2004 № 1952-IV (далі – Закон № 1952-IV).

Відповідно до частини 1 статті 2 Закону № 1952-IV державною реєстрацією речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень (далі – державна реєстрація прав) є офіційне визнання і підтвердження державою фактів набуття, зміни або припинення речових прав на нерухоме майно, обтяжень таких прав шляхом внесення відповідних записів до Державного реєстру речових прав на нерухоме майно.

Згідно із вимогами статей 68, 69 Закону України «Про нотаріат» від 02.09.1993 № 3425-XII, нотаріус при видачі свідоцтва про право на спадщину серед іншого перевіряє склад спадкового майна.

Порядок видачі свідоцтва про право на спадщи-

ну регламентується Порядком вчинення нотаріальних дій нотаріусами України від 22.02.2012 № 296/5, зокрема главою 10 розділу II. Так, підпунктом 4.15 пункту 4 глави 10 розділу II Порядку № 296/5 встановлено, що видача свідоцтва про право на спадщину на майно, право власності на яке підлягає державній реєстрації, проводиться нотаріусом після подання документів, що посвідчують право власності спадкодавця на таке майно, крім випадків державної реєстрації права власності на нерухоме майно без видачі документа, що посвідчує таке право. За таких умов нотаріальна дія щодо нерухомого майна вчиняється на підставі інформації з Державного реєстру речових прав на нерухоме майно, отриманої шляхом безпосереднього доступу до нього. Така інформація долучається до примірника свідоцтва, яке залишається у справах нотаріуса.

В частині 1 статті 182 Цивільного кодексу України встановлено, що право власності та інші речові права на нерухомі речі, обтяження цих прав, їх виникнення, перехід і припинення підлягають державній реєстрації. Згідно із статтею 3 Закону № 1952-IV будь-які дії особи, спрямовані на набуття, зміну або припинення речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень, що підлягають державній реєстрації відповідно до Закону, можуть вчинятися, якщо речові права на таке майно зареєстровані згідно із вимогами цього Закону, крім випадків, коли речові права на нерухоме майно, що виникли до 1 січня 2013 року, визнаються дійсними.

Речові права на нерухоме майно та їх обтяження, що виникли до 1 січня 2013 року, визнаються дійсними за наявності однієї з таких умов:

1) реєстрація таких прав була проведена відповідно до законодавства, що діяло на момент їх

виникнення;

2) на момент виникнення таких прав діяло законодавство, що не передбачало їх обов'язкової реєстрації.

Отже, коли для видачі свідоцтва про право на спадщину на нерухоме майно нотаріусу подається документ, що підтверджує факт набуття (виникнення) права власності у спадкодавця на таке майно, з відповідними відомостями про державну реєстрацію прав на таке майно відповідно до вимог законодавства, що діяло на момент їх набуття (виникнення), то нотаріусом приймаються ці документи для вчинення відповідної нотаріальної дії.

На сьогоднішній день, законодавець спробував вирішити питання щодо можливості видачі свідоцтва про право на спадщину за умов, коли право власності на майно спадкодавця не було зареєстровано. Рішенням цього питання стало впровадження однієї із новел державної реєстрації прав.

Згідно із положеннями останньої, у разі відсутності державної реєстрації права власності на нерухоме майно спадкодавця спадкоємець має право згідно із пунктом 66 Порядку державної реєстрації речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень від 25.12.2015 № 1127 (далі – Порядок № 1127) звернутись до суб'єкта державної реєстрації прав (нотаріуса) або державного реєстратора прав на нерухоме майно із заявою про державну реєстрацію права власності спадкодавця, що було набуто останнім за життя.

Згідно із пунктом 4 частини 1 статті 2 Закону № 1952-IV, заявником в процедурі державної реєстрації прав серед інших є спадкоємець у разі оформлення спадщини, до складу якої входять речові права на нерухоме майно, що підлягають державній реєстрації згідно з цим Законом.

В пункті 66 Порядку № 1127 встановлено, що для державної реєстрації права власності на підставі заяви спадкоємця подаються:

- документи, необхідні для відповідної реєстрації, передбачені статтею 27 Закону України «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень» та Порядком № 1127, що підтверджують набуття спадкодавцем права власності на нерухоме майно;

- витяг із Спадкового реєстру про наявність заведеної спадкової справи;

- документ, що містить відомості про склад спадкоємців, виданий нотаріусом чи уповноваженою на це посадовою особою органу місцевого самоврядування, якими заведено відповідну спадкову справу.

Чинними нормативно-правовими актами не встановлено вимог до форми і змісту документа, що містить відомості про склад спадкоємців. Такий документ може бути виданий у довільній формі (інформаційний лист, довідка за спадковою справою) на підставі матеріалів спадкової справи. Враховуючи вимоги пункту 66 Порядку № 1127, достатньо, щоб цей документ містив відомості про кількісний склад спадкоємців, а також про особу спадкоємця-заявника.

Державна реєстрація права власності на підставі заяви спадкоємця проводиться шляхом внесення до Державного реєстру прав відомостей про суб'єкта права власності – спадкодавця з обов'язковим зазначенням відомостей про смерть такої особи.

Отже, якщо до складу спадщини входить нерухоме майно, право власності на яке спадкодавцем набуто за життя, але не було зареєстроване належним чином, нотаріус, яким відкрито спадкову справу (або інший суб'єкт державної реєстрації прав за вибором заявника) перед

видачею свідоцтва про право на спадщину вносить відомості про право власності спадкодавця на таке майно у Державний реєстр речових прав на нерухоме майно (далі – Державний реєстр прав) шляхом проведення відповідної державної реєстрації права власності за заявою спадкоємця на підставі зазначених вище документів.

Враховуючи значний резонанс, який спричинили в нотаріальній спільноті новели законодавства, що дозволяють реєстрацію права власності спадкодавця в Державному реєстрі речових прав на нерухоме майно, слід зазначити наступне.

Державній реєстрації в безспірному порядку підлягають лише ті права, які спадкодавець набув за життя, однак з тих чи інших причин не зареєстрував. Раніше, якщо права на момент їх виникнення підлягали державній реєстрації, то відсутність такої реєстрації не давала можливості оформити спадкові права. В таких випадках нотаріуси змушені були відмовляти у видачі свідоцтва про право на спадщину і права спадкоємців визнавались в судовому порядку.

Сьогодні законодавець дозволив вносити до Державного реєстру прав інформацію про право власності спадкодавця, що набуто ним за життя.

Така процедура державної реєстрації прав за спадкодавцем може відбуватися, зокрема, у разі, коли він:

- набув права на нерухоме майно на підставі договорів відчуження, проте не провів державної реєстрації права власності за такими договорами;

- сплатив пайові внески за кооперативну квартиру та отримав відповідні правовстановлюючі документи;

- набув права власності на підставі договорів відчуження, коли право власності виникало з моменту державної реєстрації договору у Державному реєстрі правочинів тощо.

З метою впровадження єдиної

практики здійснення державної реєстрації прав за спадкодавцем, вважаю, що досліджувана правова норма може застосовуватися лише у тому випадку, коли спадкодавець набув право власності за відповідними правовстановлюючими документами, проте не встиг його зареєструвати згідно із законодавством, що діяло на момент набуття права власності.

Важливо зазначити також і те, що реєстрація права власності спадкодавця за заявою спадкоємця має наслідком не виникнення права власності спадкодавця в момент такої реєстрації, а офіційне визнання і підтвердження державою факту набуття спадкодавцем речових прав на нерухоме майно, що відбулось в нього за життя, як це трактується у частині 1 статті 2 Закону № 1952-IV.

Слід наголосити на тому, що у разі смерті спадкодавця, що створив (наприклад, у результаті будівництва) нерухоме майно, однак момент виникнення за життя права власності як юридичний факт документально підтвердити неможливо, питання визнання належності цього майна спадкодавцеві повинно вирішуватися у судовому порядку.

Таким чином, враховуючи викладене вище, у разі відсутності державної реєстрації права власності на нерухоме майно, яке набуто спадкодавцем за життя в передбаченому законом порядку, спадкоємці з метою подальшого оформлення спадщини мають право на подання заяви про державну реєстрацію права власності спадкодавця на нерухоме майно, в результаті розгляду якої це право буде відображено у Державному реєстрі речових прав на нерухоме майно.

*Данилів Тамара Дмитрівна
приватний нотаріус
Івано-Франківського міського
нотаріального округу,
м. Івано-Франківськ,
вул. Г. Мазепи, 24/5*

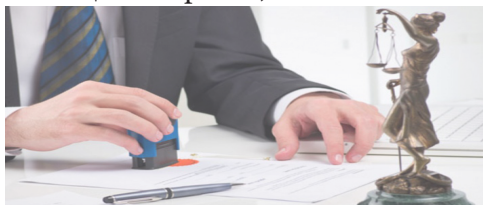
Закону України «Про мораторій на стягнення майна громадян України, наданого як забезпечення кредитів в іноземній валюті»

Обставини, які стали передумовою для прийняття в червні 2014 року Закону України «Про мораторій на стягнення майна громадян України, наданого як забезпечення кредитів в іноземній валюті» є загально відомими. Проте, до моменту прийняття Верховною Радою України цього Закону судами України було прийнято вже чимало судових рішень про звернення стягнення на предмет іпотеки, оскарження яких як в апеляційному, так і касаційному порядку, відбувалося вже після набрання цим Законом чинності.

Водночас, як впливає з матеріалів судової практики, переглядаючи такі рішення суди апеляційної інстанції, як і касаційної, по-різному підходили щодо застосування норм цього Закону до спірних правовідносин. Зокрема йдеться про те, що хоча на момент розгляду справ у судах першої інстанції цей Закон ще не був прийнятий, тим не менше на стадії апеляційного та касаційного провадження в окремих випадках суди керувалися ним, внаслідок чого скасовували відповідні рішення судів нижчестоящих інстанцій, і відмовляли в такий спосіб у зверненні стягнення на предмет іпотеки.

Аналізуючи ситуацію, про яку йдеться, слід передусім звернути увагу на наступне. Виправлення судових помилок є основною функцією, яка лежить в основі апеляційного та касаційного провадження. Судова помилка може проявлятися як у неправильному застосуванні або порушенні норм матеріального права, так і порушенні норм процесуального права у зв'язку із чим судові рішення вважаються незаконними та необґрунтованими. Наприклад, як передбачено ч. 2 ст. 309 ЦПК України норми матеріального права вважаються порушеними або неправильно застосованими, якщо застосовано закон, який не поширюється

на ці правовідносини, або не застосовано закон, який підлягав застосуванню. Порушення норм процесуального права можуть бути підставою для скасування або зміни рішення, якщо це порушення призвело до неправильного вирішення справи (ч. 3 ст. 309 ЦПК України).

Порушити або неправильно застосувати можна винятково норми існуючого матеріального права на момент розгляду в суді цивільної справи, оскільки не можна порушувати того, чого не має. Тому тільки в цьому випадку судові рішення може бути незаконним, а, отже, і необґрунтованим.

Водночас, прийнявши Закон України «Про мораторій на стягнення майна громадян України, наданого як забезпечення кредитів в іноземній валюті» № 1304-VII від 03 червня 2014 року законодавець, в перехідних положеннях, не врегулював особливості застосування його норм на стадіях перегляду судових рішень у цивільному процесі. Як передбачено ч. 3 аналізованого Закону, цей закон набирає чинності з дня його опублікування та втрачає чинність з дня набрання чинності законом, який врегулює питання особливостей погашення основної суми заборгованості, вираженої в іноземній валюті, порядок погашення (урахування) курсової різниці, що виникає у бухгалтерському та/або податковому обліку кредиторів та позичальників, а також порядок списання пені та штрафів, які нараховуються (були нараховані) на таку основну суму заборгованості. Це означає, що якщо іпотекодержателем до прийняття цього закону,

вже було реалізовано право на звернення стягнення на предмет іпотеки в судовому порядку, і, з цього приводу, судом вже було прийнято відповідне судові рішення, то, у разі перегляду такого судового рішення судом апеляційної інстанції, в основі правової позиції суду не можуть бути відображені норми вказаного Закону. Такий висновок поширюється і на інші види проваджень, якими опосередковується перегляд судових рішень у цивільному процесі України.

Сам по собі Закон України «Про мораторій на стягнення майна громадян України, наданого як забезпечення кредитів в іноземній валюті» № 1304-VII від 03 червня 2014 року не може бути підставою для скасування рішення суду першої інстанції, оскільки на час його ухвалення місцевий суд і не міг його застосувати, оскільки його не існувало, а апеляційний суд перевіряє законність і обґрунтованість рішення суду з огляду на те законодавство, яке існувало на час його ухвалення. Такий висновок стосується й суду касаційної інстанції, який переглядає судові рішення на предмет їх законності.

Отже, як впливає із зазначеного, як такі підстави для застосування судами апеляційної інстанції, як і касаційної в тому числі, норм Закону України «Про мораторій на стягнення майна громадян України, наданого як забезпечення кредитів в іноземній валюті» при перегляді рішень, прийнятих судами першої інстанції, в частині звернення стягнення на предмет іпотеки наданого громадянами України як забезпечення кредитів в іноземній валюті, відсутні, що повинно враховуватися судами при перегляді таких рішень.

О. Я. Кузьмич
кандидат юридичних наук,
доцент, доцент кафедри
судочинства ННЮІ

**ЕНЕРГОСЕРВІСНИЙ ДОГОВІР В УКРАЇНІ:
НОВЕ У ЗАКОНОДАВЧІЙ РЕГЛАМЕНТАЦІЇ**

До недавнього часу структура споживання первинних енергоресурсів в Україні майже не зазнавала змін: природний газ – 39 %, вугілля – 30 %, нафта – 10 %. Близько 70 % сукупного споживання природного газу припадало на імпорт з Російської Федерації. За таких обставин перед державою постало завдання зменшити рівень споживання паливно-енергетичних ресурсів, диверсифікувати джерела їх надходження при збереженні економічного зростання.

Вирішити питання ощадливого та ефективного використання енергетичних ресурсів був покликаний Закон України «Про енергозбереження» від 01 липня 1994 року № 74/94-ВР. Не зважаючи на наявні у Законі положення про пріоритетне кредитування заходів щодо забезпечення раціонального використання та економії паливно-енергетичних ресурсів, надання податкових пільг виробникам енергозберігаючого обладнання та споживачам альтернативних джерел енергії, створення державного фонду з енергозбереження, вони носили лише декларативний характер не маючи дієвих механізмів реалізації. На нашу думку, однією з головних проблем Закону було те, що він передбачав реалізацію енергоефективних проектів переважно централізовано, без створення стимулів на місцях, із залученням додаткових коштів, а не оптимізацією наявних. Не маючи досвіду реалізації енергоефективних проектів та коштів на їх оплату, Україна стала на шлях співпраці з міжнародними фінансовими установами, які надавали фінансування та досвід реалізації таких проектів.

Відповідно до Указу Президента України «Про членство України в Європейському банку реконструкції та розвитку» № 379/92 від 14.07.1992 року,

Україна приєдналася до Угоди про створення Європейського банку реконструкції та розвитку, підписаної 29 травня 1990 року у м. Париж та стала його постійним учасником. Оскільки діяльність Банку направлена на економічний прогрес і реконструкцію, розвиток приватної та підприємницької ініціативи в країнах Центральної та Східної Європи, Україна, як держава з відносно новим для себе типом ринкової економіки і потребою в залученні доступних іноземних кредитів, стала активним учасником різноманітних програм, в тому числі і щодо кредитування енергозберігаючих проектів.

Першим кроком у впровадженні енергосервісу в Україні стало підписання з Європейським банком реконструкції та розвитку Кредитної угоди «Фінансування української ЕСКО» від 09 травня 1998 року та ратифікованої Законом України № 648-XIV від 13 травня 1999 року. Відповідно до положень даної Угоди, Україна, як позичальник, за кошти ЄБРР зобов'язувалась створити у формі акціонерного товариства «Українську енергозберігаючу сервісну компанію» («УкрЕСКО») з метою втілення проектів з енергозбереження в приватних та державних компаніях України. Сума кредиту, відповідно до Розділу 2.01 Угоди, становила 30 млн. доларів США, які ЄБРР надавав Україні трьома однаковими

траншами. Далі вказані кошти за субкредитною угодою переходили від держави до «УкрЕСКО» для реалізації енергосервісних проектів для малих та середніх приватних, та державних підприємств, державних установ. Роботи, товари та послуги надавалися «УкрЕСКО» замовникам на підставі договору товарного кредиту строком до 4 років, що на той час відповідало вимогам законодавства та більшою мірою дозволяло вирішити проблему відсутності механізму винагороди за рахунок досягнутої економії.

Оскільки дана ініціатива була першою спробою реалізувати енергозберігаючі проекти на території України, без наявності в останньої досвіду, нормативної бази, власних коштів та коштів приватного сектору, роз'яснення та популяризації енергосервісу, таку спробу все ж можна назвати успішною, оскільки: 1) зобов'язання України перед кредитором були виконані повністю; 2) кредитні кошти були освоєні виключно для цілей енергомодернізації; 3) було створено першу енергосервісну компанію – «УкрЕСКО», яка здійснювала повний перелік заходів з енергоефективності; 4) замовники енергосервісу змогли отримати фінансовий ефект від енергомодернізації, що підтвердженням необхідності вкладати кошти; 5) маючи практичний досвід у реалізації енергосервісу, Україна отримала можливість розробити нові та доповнити діючі нормативно-правові акти з метою широкомасштабного запуску енергоефективних програм по всій країні.

Другим етапом співпраці України з ЄБРР та розвитку енергосервісу в Україні стало підписання Кредитної угоди від 21 жовтня 2005 року, ратифікованої Законом України № 3536-IV від 15.03.2006 року.

ЄБРР надав Україні кредит у розмірі 20 млн. доларів США двома траншами для реалізації проектів з енергозбереження, що знову мали виконуватися виключно «УкрЕСКО», суб'єктом проекту, протягом 2005-2007 років. Строк погашення кредиту Україною складав 5 років. Даний проект був меншим за масштабами від попереднього, однак його дія дозволила підтримати поширення енергоефективності в приватному та публічному секторах.

За даними «УкрЕСКО», впровадження власних енергозберігаючих проектів дало змогу замовникам знизити витрати на енергоносії на 25-50 відсотків, при вартості проектів, яка коливалася від 200 тис. доларів США до 5 млн. доларів США.

Отримавши позитивний досвід співпраці України з ЄБРР, останнім було створено у 2007 році на постійній основі Українську програму підвищення енергоефективності (UKEEP) для надання цільового фінансування проектів з енергозбереження та відновлюваної енергетики українським приватним підприємствам. Кредити надавались через партнерські фінансові установи, - шість комерційних банків. Станом на 31 серпня 2016 року через UKEEP впроваджено 133 проекти з енергоефективності та відновлюваної енергетики на 160 млн. доларів США.

Якісно новий етап впровадження енергозберігаючих проектів розпочався з прийняттям Закону України «Про запровадження нових інвестиційних можливостей, гарантування прав та законних інтересів суб'єктів підприємницької діяльності для проведення масштабної енергомодернізації» від 9 квітня 2015 року № 327-VIII та Постанови Кабінету Міністрів України «Про затвердження примірною енергосервісного договору» від 21 жовтня 2015 року № 845. Вказані акти запровадили реальну можливість

реалізовувати енергозберігаючі проекти через укладання енергосервісних договорів, відповідно до існуючої світової практики. Відповідно до даного Закону, енергосервіс визначається як комплекс технічних та організаційних енергозберігаючих (енергоефективних) та інших заходів, спрямованих на скорочення замовником енергосервісу споживання та/або витрат на оплату паливно-енергетичних ресурсів та/або житлово-комунальних послуг порівняно із споживанням (витратами) за відсутності таких заходів.

Також дається визначення енергосервісного договору як договору, предметом якого є здійснення енергосервісу виконавцем енергосервісу, оплата якого здійснюється за рахунок досягнутого в результаті здійснення енергосервісу скорочення споживання та/або витрат на оплату паливно-енергетичних ресурсів та/або житлово-комунальних послуг порівняно із споживанням (витратами) за відсутності таких заходів.

Аналізуючи визначення енергосервісного договору, варто звернути увагу на те, що ні у вказаному Законі, ні в законодавстві загалом не міститься поняття «виконавця енергосервісу» чи «енергосервісної компанії», що має важливе значення, зокрема при проведенні процедури публічних закупівель, де перед учасником може ставитися вимога підтвердження ведення енергосервісної діяльності та наявного досвіду по впровадженню аналогічних проектів.

Розглядаючи питання договірної забезпечення діяльності по впровадженню енергоефективності, варто зазначити, що договір товарного кредиту, який укладався між виконавцем та замовником за кошти надані Україні ЄБРР, за своїм змістом та механізмом дії суттєво відрізняється від

енергосервісного договору. Станом на сьогодні підпункт 14.1.245 Податкового кодексу України визначає товарний кредит як товари (роботи, послуги), що передаються резидентом або нерезидентом у власність юридичних чи фізичних осіб на умовах договору, що передбачає відстрочення остаточних розрахунків на визначений строк та під процент.

Товарний кредит передбачає передачу права власності на товари (роботи, послуги) покупцеві (замовникові) у момент підписання договору або в момент фізичного отримання товарів (робіт, послуг) таким покупцем (замовником), незалежно від часу погашення заборгованості. По-суті, товарний кредит не визначений ні Цивільним кодексом України, ні Господарським кодексом України.

Енергосервісний договір, що регламентований чинним законодавством, може бути застосований лише для правовідносин у сфері енергетичного сервісу та містить в собі положення, які чітко регулюють істотні умови договору, порядок переходу права власності на майно, рівень щорічних платежів виконавцю, вимір і підтвердження отриманих результатів тощо.

Також, виходячи з аналізу діючого законодавства у сфері енергосервісу, варто зазначити, що право власності на товари, отримані замовником за енергосервісним договором, в повній мірі переходить до нього після повної оплати за такі товари.

Однак головною проблемою укладання енергосервісних договорів є пошук коштів для поточного фінансування виконавців. Як показує практика, енергосервісні компанії не готові вкладати власні кошти у дороговартісні проекти з довгостроковим чи середньостроковим терміном окупності.

Більше того, енергосервісна компанія майже завжди залучає до виконання проекту субпідрядників, послуги яких повинні бути оплачені негайно. Замовник, в особі державної чи комунальної установи, переважно не має додаткових коштів, спеціальних фондів для оплати за енергомодернізацію. Виникає потреба залучення кредиторів – банків, фінансових установ, які б надали енергосервісній компанії відповідний кредит, під низькі відсотки із зручним строком по-

гашення.

Роблячи підсумки енергоефективних проектів в Україні, можна стверджувати, що наша держава все ще перебуває на початковому етапі формування ринку енергосервісної діяльності. Спроби запустити механізм енергосервісних договорів з кінця 90-х років XX століття мали локальний успіх, опираючись не на вітчизняне законодавство, а на міжнародні проекти, та не створили достатньої зацікавленості серед установ різних форм власності

в енергомодернізації. Сучасний етап розвитку енергосервісу в Україні носить динамічний характер, що обумовлено відносно новим законодавством, яке дозволяє бюджетним установам укладати енергосервісні договори, сплачуючи їх вартість за рахунок досягнутої економії в енергоспоживанні.

Кручок А.Б.

аспірант кафедри цивільного права ННЮІ Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника

Систематизація як напрям удосконалення аграрного законодавства України

Аграрне законодавство України є нормативно-правовою основою функціонування аграрного сектора економіки та всього АПК. Сучасний стан сільськогосподарського виробництва та реформування аграрних відносин зумовлюють необхідність вдосконалення аграрного законодавства.

Багато конкретних пропозицій щодо вдосконалення сучасного аграрного законодавства України вже висловлено представниками науки аграрного права України: З.А. Павловичем, О.О. Погрібним, В.І. Семчиком, А.М. Статівкою, Н.І. Титовою, Ю.С. Шемшученком, В.З. Янчуком та іншими. Необхідність систематизації аграрного законодавства, на думку вчених, зумовлена наступними причинами: існуванням застарілих норм, що не врегульовують жодний різновид аграрних відносин; об'єктивною необхідністю оптимізації структури системи чинного аграрного законодавства, спрямованою на врегулювання аграрних відносин; надмірною кількістю нормативно-правових актів, які мають неоднакову юридичну силу; численними змінами і доповненнями до законів; нестабільністю та внутрішньою суперечливістю законодавчих актів та окремих їх норм щодо

регулювання аграрних відносин; правовою неврегульованістю багатьох аграрних відносин; диспропорцією у співвідношенні законів та підзаконних актів; недостатньою науковою обґрунтованістю частини законодавчих актів.

Також більшість аграрно-правових актів мають виключно декларативний характер, оскільки відсутній механізм їх практичної реалізації, що негативно впливає на процес правозастосування, прийняття нових нормативно-правових актів не завжди супроводжується скасуванням застарілих чи внесенням до них відповідних змін і доповнень. Тому існує необхідність систематизації аграрного законодавства.

В Юридичній енциклопедії систематизація законодавства визначається як впорядкування законодавства, приведення його до внутрішньоузгодженої системи, що є передумовою

ефективності чинного законодавства, усунення суперечностей, прогалин і застарілих норм у праві, є одним із завдань законодавця, робить законодавство більш зручним і доступним для користування, сприяє зміцненню законності в регулюванні суспільних відносин.

Систематизація аграрного законодавства необхідна у зв'язку із суперечливістю нормативних актів, неузгодженістю внутрішніх елементів системи аграрного законодавства, з метою посилення його стабільності, усунення правових колізій, створення науково обґрунтованої системи аграрно-правових норм.

Можна сказати, що систематизація в цілому – це своєрідне очищення від усього застарілого і недіючого. Адже від досконалості системи нормативно-правових актів аграрного законодавства залежить ефективність функціонування аграрного сектора та агропромислового виробництва загалом.

Найбільш важливою формою систематизації аграрного законодавства, з огляду на його особливості, є кодифікація, яка передбачає діяльність уповноважених суб'єктів, спрямовану на впорядкування аграрно-правових норм, що супроводжується переробкою їх змісту, скасуванням застарілих і прийняттям

нових норм права, об'єднанням нормативного матеріалу в єдину, логічно узгоджену, науково обґрунтовану систему, в результаті якої приймається відповідний кодифікований нормативно-правовий акт. Як зазначають В.П. Жушман та О.М. Савельєва, кодифікація є ключовою ланкою вдосконалення механізму правового регулювання, адже «саме кодифікація законодавства, в тому числі й аграрного, забезпечує високу сутність його удосконалення, сприяє його вивченню та застосуванню». Саме кодифікація як вища форма систематизації аграрного законодавства, на думку більшості вчених, забезпечить у майбутньому належне правове регулювання аграрних відносин в Україні.

Проте обмежуватися лише вказаною формою систематизації аграрного законодавства, на нашу думку, не раціонально. При здійсненні систематизації аграрного законодавства спочатку необхідно провести його інкорпорацію. Систематизація законодавства у формі інкорпорації спрямована на впорядкування норма-

тивно-правових актів без зміни їхнього змісту шляхом їх зведення в єдині друковані видання (збірники, зібрання, довідники, періодичні видання та ін.) за хронологією та/або предметом регулювання. Саме інкорпорація підготує всі нормативно-правові акти аграрного законодавства до подальшого вдосконалення – його кодифікації. Інкорпорація буде своєрідним проміжним етапом до кодифікації аграрного законодавства.

При систематизації аграрного законодавства Міністерством юстиції України повинно бути розроблено детальний план її здійснення. Що стосується суб'єктів здійснення систематизації, то доцільно було би створити спеціальну

комісію із систематизації аграрного законодавства. Зазначена комісія із систематизації аграрного законодавства має включати як представників органів державної влади, так і науковців та практиків. Адже науково обґрунтоване планування систематизації аграрного законодавства є важливою умовою забезпечення її ефективності.

З огляду на зазначене, вважаємо, що систематизація аграрного законодавства є особливо необхідною в умовах постійного оновлення нормативного правового матеріалу, оскільки зростання кількості аграрно-правових актів може призвести до втрати системних властивостей аграрного законодавства. Вдосконалення аграрного законодавства передбачає створення системи нормативно-правових актів, яка б відповідала сучасному стану розвитку відносин в аграрній сфері.

*Сегін І.І.,
магістр права, ННЮІ*

*Науковий керівник:
Багай Н.О., кандидат юридичних наук, доцент*

ЛАБОРАТОРІЯ КОРПОРАТИВНОГО ПРАВА НДІ ПРИВАТНОГО ПРАВА І ПІДПРИЄМНИЦТВА ІМ. АКАДЕМІКА Ф. Г. БУРЧАКА НАПРН УКРАЇНИ

Лабораторія корпоративного права НДІ приватного права і підприємництва ім. академіка Ф. Г. Бурчака НАПРН України, створена та діє на базі Юридичного інституту Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника, пропонує надання роз'яснень та консультацій щодо тлумачення і застосування нормативних положень корпоративного законодавства, а саме з приводу: реєстрації, діяльності, реорганізації та ліквідації господарських товариств та інших юридичних осіб; реалізації і захисту корпоративних прав та інтересів учасників (акціонерів) господарських товариств, зокрема з питань здійснення корпоративного управління, відчуження корпоративних прав та ін.

Лабораторія корпоративного права спрямовує свою діяльність на підготовку науково-правових експертних висновків з приводу корпоративних документів товариства (установчий договір, статут, протокол загальних зборів товариства, положення); проведення правової експертизи об'єктів на відповідність нормам корпоративного законодавства (наприклад, щодо укладених договорів купівлі-продажу корпоративних прав та ін.).

Наша сторінка у соціальній мережі Facebook – <http://www.facebook.com/prava.lab>. Адреса: вул. Шевченка, 44 а, контактний телефон - 0991921831.

ПІД ПРИЦІЛОМ

VII Всеукраїнська школа з права інтелектуальної власності

11 — 12 лютого 2017 р. в м. Київ Ліга студентів Асоціації правників України провела VII Всеукраїнську школу з права інтелектуальної власності у форматі майстер-класів від найкращих експертів. Мені випала чудова можливість взяти участь в цьому пізнавальному заході, тому хочу поділитись з Вами своїми враженнями. Загалом, протягом двох днів учасники почули масу корисної та цікавої інформації, мали змогу неформально поспілкуватись між собою та завести нові знайомства як і з іншими учасниками, так і безпосередньо, з експертами.

Відкриття школи відбулося за участі представників Генерального партнера заходу — патентно-

юридичної фірми «Пахаренко і партнери», юристів Євгена Рогозянського та Володимира Сисюка, які пояснили поняття контрафакту та чому він небезпечний.

Марія Ортинська, директор компанії IPstyle, розповіла про світові практики боротьби з контрафактом. Віталій Савчук, старший юрист ЮК «Правовий Альянс», говорив про управління та захист IP-портфеля в бізнесі.

Далі Карина Лютенко, керівник практики інтелектуальної власності АО LawWhales, пояснила, як реєструвати і охороняти торгову марку. Представники ексклюзивного партнера Ліги студентів АПУ Spenser & Kauffmann Тетяна Харебава та Вероніка Збризька розповіли подробиці судового захисту прав на відомі бренди.

Від Наталі Владимирової, керуючого партнера патентної фірми та партнера школи Prima Veritas, учасники дізналися про доменні спори.

Другий день відкрив керуючий партнер Juscutum, адвокат Артем Афян з доповіддю про географічні зазначення та теорію всесвітньої змови.

Далі Костянтин Зеров, асистент кафедри інтелектуальної власності КНУ ім. Т. Шевченка, консультант Директора НДІ ІВ НАПрН України у сфері ІТ, розповів про захист авторських прав у мережі Інтернет. Анна Штефан говорила про пародію, карикатуру та попури в контексті вільного використання творів.

Тетяна Слабко, молодший юрист практики інтелектуальної власності АО Arzinger, повідомила про охорону права інтелектуальної власності на комп'ютерні ігри.

Закривала захід Євгенія Гірева, юрист Axon Partners, з доповіддю про майбутнє інтелектуальної власності та як технології змінять світ.

**Жукевич Марія,
ПР-42**

«Скрябін» - 2 роки без натхнення ...

Відомий гурт «Скрябін» 2 роки тому, 2 лютого 2015р., втратив не лише свого вокаліста, а й натхнення гурту.

Славнозвісний Андрій Кузьменко, талановитий артист, чудовий співак, телерадіоведучий, а, найголовніше, чудова людина. За своє життя він записав 20 студійних альбомів, майже 70 кліпів, власне інтернет-радіо, написав кілька книжок, зіграв у кіно, спродюсував кількох виконавців та заснував багато інших проєктів. Він був автором слів та музики, виконував свої твори з душею.

Та 2 лютого 2015р. автокатастрофа на

Дніпропетровщині стала роковою подією у житті Андрія - він загинув. Україна втратила свого фаната, друга та щирого чоловіка.

Постало питання: «Як тепер гурт «Скрябін», без свого вокаліста, людини-натхнення?»

Як відомо, за ці роки, багато співаків виконували роль вокаліста, співали лише ті пісні, які їм найбільше подобались. Жодної нової пісні, лише старі шедеври Андрія Кузьменка.

«Одразу після загибелі Андрія ми стовідсотково стверджували, що нових пісень не буде. Але, як показує життя, ніколи нічого не можна знати наперед. Поки що ми не плануємо написання нових пісень. Але хто знає, можливо, через багато-багато років станеться й таке, що ми зустрінемо людину, яка змогла б відчутти і передати життя у текстах в стилі «Скрябін». Ми не зарікаємось», - розповідає гітарист та менеджер гурту.

Люди помирають, але завжди залишаються в наших серцях. Кузьма саме з таких людей, адже його щирість та любов відбилися у серцях рідних та шанувальників назавжди. А «Скрябін» - частинка душі Андрія, що буде надалі радувати людей не лише в Україні, але й у цілому світі.

**Моначин Вікторія,
ПР-34**

У сучасному ритмі життя важко уявити своє навчання, роботу чи навіть відпочинок без Інтернету. Новітні технології

з кожним днем усе більше вкорінюються у наше життя. Проте чи є Інтернет безпечною мережею, куди ми бездумно чи цілком свідомо викладаємо інформацію про себе? Звісно, ні! Тому аби уберегти себе та інших від шахраїв, яких в Інтернеті дедалі більше, щороку відзначають день безпеки в Інтернеті.

Ця подія відзначається у другий день другого тижня лютого. День безпеки в Інтернеті відзначається у більш ніж ста країнах світу за підтримки Європейської комісії. Метою цього свята є поширення знань про безпечне та відповідальне використання сучасних технологій

для усіх користувачів Інтернету.

Цього дня обговорюються шляхи безпечного використання молоддю Інтернету, питання інтернет-етики та загрози протизаконного контенту. Ця подія слугує закликом для молодих людей, батьків, вчителів та інших широких верств суспільства до сприяння та створення більш безпечного користування мережею Інтернет.

У 2017 році день безпеки в Інтернеті припав на 7 лютого та відзначався під гаслом «Будь зміною, об'єднаймося для кращого Інтернету».

Ничиник Оксана,

ПР-35

ТЕРИТОРІЯ ТВОГО РОЗВИТКУ

Як музика може вплинути на Ваше навчання?

Незбагненна влада музики над людиною... Вона примушує радіти й плакати, може допомогти пережити горе, зняти душевний стрес, вилікувати сердечні рани. З недавнього часу відомий той факт, що музика ще й допомагає поліпшити навчання.

Британські вчені дійшли висновку, що зіниці людських очей розширюються під час прослуховування улюбленої музики. Ширина зіниці дає зрозуміти, як людина ставиться до тієї чи іншої композиції. При цьому музика, яка особливо подобається, допомагає запам'ятовувати більше інформації.

За словами дослідників, музика впливає на процес навчання. Багато студентів повідомляли, що вона допомагала їм зосередити увагу та скерувати її на вивчення предмету. Прослуховування музики під час навчання

або в процесі виконання завдання покращувало увагу, пам'ять, здатність рахувати подумки. Крім того, знижувався рівень тривоги і депресії.

Британський вчений Емма Грей не погоджується з тим фактом, що будь-яка музика справді допомагає. Провівши ряд досліджень, доктор когнітивної терапії довела, що тільки пісні з 50-80 ударами в хвилину налаштовують мозок на запам'ятовування інформації. Вона також висвітлила ряд композицій, які варто прослуховувати під час виконання завдань. Так, прослуховування під час навчання таких пісень, як «Mirrors» Джастіна Тімберлейка, сприяють

поліпшенню логічного мислення, заспокоюють, допомагають легше засвоювати і відтворювати нову інформацію.

Пісня Кеті Перрі «Firework», на думку Е. Грей, викликає підвищену ступінь збудження, але в хорошому сенсі. Після її прослуховування у студентів активізуються творчі здібності, у тому числі до вивчення англійської мови.

Студенти, які слухали класичну музику з 60-70 ударами в хвилину, на 12% краще впоралися з контрольними. Е. Грей пояснила, що сама мелодія і тональний діапазон в класичних композиціях, таких як «До Елізи» Бетховена, допомагають довше займатися і утримувати в голові більше інформації.

Отже, підібравши правильний тип музики можна і справді покращити результати свого навчання. Чому б не спробувати? Тож відкриваємо свої аудіозаписи і йдемо читати.

Яшан Вікторія,

ПР-11

**Для читачів - любителів детективів –
Гійом Мюссо «Поклик янгола»**

її найпотаємніших куточках.

Тепер коротко про книгу:

«Що містить ваш мобільний телефон? Хіба тільки контакти? Чи ще численні світлини, музику, відео, документи, важливі записи? Телефон може розповісти про свого господаря дуже, дуже багато...

Нью-йоркський аеропорт, ущент заповнена кав'ярня, переддень Різдва... Дві незнайомі людини зіштовхуються й випадково переплутують свої телефони. Тепер у Медлін мобільник Джонатана, а у Джонатана — телефон Медлін... Помилка відкриється, коли вони вже будуть по різні боки земної кулі. Але інформація, яку вони дізнаються з телефонів, змусить їх купити квитки на літак і вирушити назустріч одне одному та власній долі...

Саме цей опис спонукав мене купити цю книгу, але повірте це тільки початок... «Поклик янгола» настільки інтригує і захоплює,

що неможливо відірватися – хочеться швидше дізнатися всі подробиці, розв'язати всі головоломки головних героїв, висунути свої припущення і, врешті-решт, знайти відповідь на всі свої запитання.

Що цікаво, в творі переплітаються декілька сюжетних ліній. Звичайно, лінія кохання та лінії життя кожного з героїв, через що складається враження, що в книзі міститься кілька детективів, які автор зумів вміло поєднати нерозривним зв'язком.

Отож, приємного читання та успішних здогадок про кінцівку роману.

P.S. Краще читати з гарячим чаєм чи запашною кавою і улюбленими ласощами, зручно вмотившись на дивані!))

Сікора Вікторія,

ПР - 32

«Три ікси: Реактивізація»

Давно ми з Вами не говорили про хороші фільми. Саме тому сьогодні час розповісти Вам про один чудовий фільм, який особисто в мене викликав море емоцій та бажання переглядати його знову і знову. Зустрічайте: «Три ікси: Реактивізація» – американський фільм-екшн, є продовженням фільму «Три ікси 2: Новий рівень» (2005) і третім фільмом у серії «Три ікси». Прем'єра стрічки в Україні відбулася 19 січня 2017 року. Знову хтось рятує світ. В цей раз - це Ксандер Кейдж. Знімати повернення цього героя, який повинен врятувати планету, довірили режисеру Ді Джею Карузо.

Пройшовши пекло, Ксандер Кейдж повертається на службу в Агентство Національної Безпе-

ки, де йому належить вступити в нерівний бій і опинитися в самому центрі смертельної змови, в якій беруть участь дуже впливові люди.

Головний герой збирає нову команду екстрималів, які допоможуть йому у пошуках потужної зброї під назвою «Ящик Пандори», яку прагнуть використати

група небезпечних злочинців на чолі з воїном на ім'я Сян.

Протягом усього фільму Ксандера та його команду оточує неабияка небезпека, але ці безстрашні агенти-екстремали, які живуть на межі, безмежно люблять життя і намагаються взяти від нього все.

Шалений сюжет, кадр падаючих супутників з неба перетворює пригодницький екшн на наукову фантастику. Вийшовши досить недавно, фільм посів досить високу планку світового кіно, цитати з фільму стали крилатими. Сподіваюсь, мені вдалось Вас зацікавити. Отож, гарного перегляду!

Яшан Вікторія,

ПР-11

Гостинно запрошуємо відсвяткувати весілля, урочисті події, сімейні свята, корпоративи, випускні вечори та банкети!

РЕСТОРАН НА 140 ОСІБ
ЛАУНЖ-БАР
БІЛЬЯРД
ПІЦА НА ДРОВАХ
УКРАЇНСЬКА ТА ЄВРОПЕЙСЬКА
КУХНЯ

Обіцяємо бездоганне обслуговування, затишок, хороший настрій та незабутні враження. Відвідавши цей надзвичайний заклад Ви обов'язково повернетесь сюди знову! Для постійних гостей існує гнучка система знижок!

РОЗВАЖАЛЬНО-ВІДПОЧИНКОВИЙ
КОМПЛЕКС

BETFORD

Юридичний Центр - це професійне об'єднання адвокатів, засноване з метою захисту прав громадян та підприємців як в Україні, так і за кордоном. Головною метою Юридичного Центру є висока фаховість надання правових послуг, що досягається шляхом індивідуальної спеціалізації юристів.

Ми пропонуємо гнучкі форми надання правової допомоги - індивідуальні консультації, представництво по справах за окремими дорученнями та абонентське обслуговування бізнес-структур і професійних об'єднань.

Наша сторінка в Інтернеті: www.lawcentre.com.ua

Адреса: м. Івано-Франківськ, вул. Страчених, 3
Телефон/факс: (0342)505675
e-mail: law.centre@yahoo.com

м. Івано-Франківськ, вул. Незалежності, 3
PASAGE GARTENBERG
РЕЗЕРВУВАННЯ МІСЦЬ ЗА ТЕЛЕФОНОМ 095 175 9000

ART-HALL

Women's Day

ЩОНЕДІЛІ

**ЗНИЖКА
- 20 %**

ДЛЯ КОМПАНІЙ ВІД 4 ДІВЧАТ

FACE CONTROL & DRESS-CODE
ENTER - 50 ГРН, ПО КАРТКАХ ДО 24:00 - БЕЗКОШТОВНО
ЗАМОВЛЕННЯ СТОЛИКІВ 095 175 9000

passage.info passage.gartenberg passage.gartenberg

м. Івано-Франківськ, вул. Незалежності, 3
PASAGE GARTENBERG
РЕЗЕРВУВАННЯ МІСЦЬ ЗА ТЕЛЕФОНОМ 095 175 9000

**START
SPRING
TIME**

вівторок
7.03

попередній продаж - 50 ГРН / вхід - 50 ГРН
FACE CONTROL & DRESS-CODE
ЗАМОВЛЕННЯ СТОЛИКІВ 095 175 9000

passage.info passage.gartenberg passage.gartenberg

тел. 50-30-95

Partner GROUP

- Широкий асортимент шкільного приладдя
- Найбільший вибір якісних канцтоварів
- Побутова хімія
- Господарські товари
- Дитячі іграшки
- Сервісне обслуговування організацій
- Індивідуальний підхід до кожного покупця
- Гнучка система знижок
- Доставка канцтоварів безкоштовна

НАШІ МАГАЗИНИ: вул. Гординського, 4
вул. Вовчинецька, 225 ТЦ «Велес»
вул. Хоткевича, 63А ТЦ «Кошик»
ГУРТІВНЯ КАНЦТОВАРІВ: вул. Ребета, 3